

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล นางสาว สุภาพร นามประโคนรหัสบุคคล 005178

เบอร์โทรภายใน.....1135.....เบอร์โทรมือถือ0879170183.....

Email Address... suprapornnamprakhon@gmail.com

หน่วยงาน หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบัติ

*ชื่อ-สกุล..... นางสาว สุภาพร นามประโคนรหัสบุคคล 005178

(ผู้ที่ได้รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง ความไว..ไม่พอ

.....“ฉันไม่เคยรู้คนที่สำคัญนั้นมีค่าแค่ไหน ฉันไม่เคยรู้วันที่สวยงามนั้นมีค่าเท่าไร ไม่เคยรู้เวลาที่เรามีกันนั้นดีเท่าไร ไม่เคยรู้ว่าความคิดถึงมันทรมาณแค่ไหน ไม่เคย ไม่เคย ไม่เคย....เราจะคิดถึงคนที่สำคัญเมื่อต้องจากกันไป เราจะคิดถึงวันที่สวยงามเมื่อเวลาผ่านไป จะคิดถึงเวลาที่เรามีกันเมื่อเธอต้องไป และตอนนี้รู้ไหมว่าฉันคิดถึงเธอมากแค่ไหน ไม่เคย ไม่เคย ไม่เคย”.....เมื่อฉันได้ยินเพลงนี้ที่ร่ำไห้คิดถึงพี่ที่ทำงานด้วยกันเสมอ เรื่องมีอยู่ว่ามนุษย์เรานั้นเมื่อเกิดมาเรามีแค่คนเดียว แต่เมื่อเติบโตเราก็จะเริ่มมีเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนเล่นในวัยเด็ก เพื่อนเรียนในวัยเรียน เพื่อนร่วมงานในวัยทำงาน และเพื่อนคู่ชีวิตในวัยที่มีครอบครัว สำหรับฉันนั้นได้ผ่านทั้งเพื่อนเล่น และเพื่อนเรียนมาแล้ว ฉันอยู่ในวัยทำงาน หลังจากจบการศึกษาเล่าเรียนที่จังหวัดบ้านเกิด ก็ถึงเวลาที่ต้องจากพ่อแม่ บ้านเกิดเมืองนอนออกสู่สนามชีวิตของตัวเอง ฉันเดินทางมุ่งหน้าสู่กรุงเทพฯ เพื่อเรียนต่อด้านผู้ช่วยพยาบาลด้วยความคาดหวังว่าหลังจบการศึกษา ฉันจะมีงานทำเลี้ยงตัวเองและสนับสนุนครอบครัวที่อยู่เบื้องหลังได้ มันเป็นความภาคภูมิใจที่เราสามารถเลี้ยงตัวเอง และได้แสดงความกตัญญูต่อพ่อแม่ การที่ต้องจากบ้านมาอยู่ไกลๆมาทำงาน แนนอนต้องมีเพื่อนสนิทที่รู้ใจ ปรึกษาพูดคุยได้ทุกเรื่อง ฉันเองก็มีเพื่อนที่สนิทอยู่ด้วย 1 คนเธอเป็นทั้งพี่และเพื่อนในการทำงานของฉัน เธอชื่อพี่ อัญชลี เธอเป็นที่รักของทุกคนในที่ทำงาน เพราะอะไรนะหรือ แนนอน เธอไม่เรื่องมาก เป็นคนมีน้ำใจ แบ่งปัน ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานทุกคนที่มีโอกาส มีอัธยาศัยไมตรีที่ดี ฉันไม่เคยเห็นเธอแสดงอาการโกรธใครๆ แม้ฉันเองจะเคยแกล้งให้เธอโมโห เธอก็ไม่เคยโมโหกลับมาสักที โดยเฉพาะกับผู้มารับบริการที่มาติดต่อทุกคน ผู้รับบริการบางคนฉุนเฉียวใส่เธอ เธอยังไม่ใส่อารมณ์ตอบโต้ได้ แต่ปลอบผู้รับบริการและดูแลให้สงบลง ฉันยังเคยถามว่า “พี่ไม่โกรธเค้าเหรอ” เธอตอบฉันกลับมาว่า “ไม่เป็นไร เราคือผู้ดูแลเค้า เค้าไม่สบายถึงมาหาเรา” ฉันนับถือในทัศนคติของเธอมามาก สำหรับฉันในฐานะน้องที่ร่วมงาน

เธอก็ให้การดูแล สอนงานต่างๆเพื่อให้ฉันสามารถทำงานได้ เธอสอนด้วยและทำงานด้วยโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ใครอยู่ใกล้ก็จะสบายใจ ไม่มีเรื่องปวดหัวตามมา ฉันสัมผัสได้ว่าเธอใส่ใจในการทำงานต่างๆ ฉันจะจำไว้เป็นแบบอย่าง การมีเพื่อนร่วมงานดีๆทำให้ฉันอยากมาทำงานทุกวัน ที่ทำงานเป็นเหมือนบ้านหลังที่ 2 ของฉัน แต่จู่ๆ ฉันก็ได้รับข่าวร้ายของเพื่อนสนิทคนนี้ หลังจากเธอเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน เธอกลับบ้านเข้าครัวทำอาหารขณะล้างจานบริเวณซิงค์น้ำ เชียงค่ะ... เชียงที่ล้างและตั้งไว้บนซิงค์น้ำเพื่อให้แห้ง ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นแต่เชียงกลับลื่นหล่นมาจากซิงค์น้ำอย่างไ้อาจจะเพราะความเหนื่อยทำให้ชักเท้าหล่นไม่ทัน เชียงไม่อันตราย ตกลงบนหลังเท้าโดนนิ้วก้อยเท้าอย่างจัง กระดูกซี่น้่อยๆแตกหลายส่วน ทำให้ต้องผ่าตัดใส่เหล็ก และต้องหยุดจากงานที่เธอรักเป็นเวลาเดือนกว่า ทุกครั้งที่ฉันโทรไปสอบถามอาการ เธอไม่เคยบ่นถึงความเจ็บป่วยไม่สบายที่เป็นอยู่ ถามฉันแต่ว่าทุกคนที่ทำงานเป็นอย่างไรกันบ้าง เธอไม่อยู่เหนียวกันไหม เธออยากกลับมาทำงานไวๆ เธอเป็นห่วงงานและเพื่อนร่วมงานทุกคน ฉันได้ยินถึงกับน้ำตาซึม “โอเธอช่างห่วงงานเสียจริง เธอมีใจในการทำงานจริงๆ”สำหรับฉันเพื่อนร่วมงานที่น่ารักหายไ้ร่วมเดือน ความดีทั้งหลายผุดขึ้นมามากมาย คิดถึงความดีที่ทำงานด้วยกันมา ไม่เคยบ่นเคยว่าใครให้เสียน้ำใจ ที่สำคัญแบบอย่างที่เราใส่ใจในการทำงาน เพื่อผู้รับบริการและองค์กรนั้นเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับฉัน

ฉันอยากจะบอกทุกท่านว่า การใช้ใจในการทำงานอาจทำให้เห็นคุณค่าของเราได้ยากในการเริ่มต้นทำ แต่เมื่อทำไปนานๆความดีย่อมเกิดประจักษ์ให้ผู้อื่นเห็นได้ คำพูดที่ว่า “อยู่ให้รัก จากให้คิดถึง” ฉันขอเป็นอีกหนึ่งแรงใจให้กับผู้ที่ทำงานด้วยใจทุกท่าน ตั้งใจทำงานอย่าท้อ ความดีที่ทำจะปรากฏเอง และที่ฉันอยากฝากทุกท่านไว้คือที่ทำงานเราทำงานด้วยความกระฉับกระเฉง ว่องไว ตอบสนองต่อผู้มารับบริการแล้ว เวลากลับบ้าน ถึงแม้จะหมดแรงหมดพลังแต่ก็อย่าลืมความไว กรุณา เอาไปใช้ที่บ้านด้วยนะค่ะ เพราะถ้าไว...ไม่พอจะทำให้เพื่อนร่วมงานคิดถึงความดีที่มีมากมายเหมือน พี่อัญชลี แน่นนอน

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....สุภาพร นามประโคน
(นางสาว สุภาพร นามประโคน)
ลงชื่อ(หัวหน้าหน่วย).....นภอร เอี่ยมสำอางค์
(นางสาว นภอร เอี่ยมสำอางค์)

สังกัด หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ – นรีเวชวิทยา

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามารามธิบดี

19 เมษายน 2565